

Mál nr. 402/2015**M
og
váttryggingafélagið V v/ sjúklingatryggingar X.****Ágreiningur um gildissvið laga um sjúklingatryggingu nr. 111/2000.****Gögn.**

1. Málskot, móttakið 30.10.2015, ásamt fylgigögnum.
2. Bréf V, dags. 16.11.2015, ásamt gögnum.

Málsatvik.

Í gögnum málsins má sjá að M leitaði til X vegna fyrirferðar sem hún var með á vinstra handarbaki. Greining X var sú að um svokallað „Dorsal ganglion“ væri að ræða og fjarlægði X það með skurðaðgerð 4. mars 2013. Eftir þá aðgerð hefur M fundið fyrir verkjum og óþægindum í hendi með hreyfiskerðingu, auk þess sem hún telur að að nokkuð lýti hafi hlotist af aðgerðinni.

M telur að hún eigi rétt á bótum úr sjúklingatryggingu X hjá V fyrst og fremst vegna þess að aðgerðin sem X hafi framkvæmt hafi leitt til þess að hún hafi þurft að þola mun meiri fylgikvilla en svo að sanngjarnt sé að hún þoli bóotalaust í skilningi 4. tl. 2. gr. laga nr. 111/2000 um sjúklingatryggingu. M bendir einnig á að sönnunarkröfur í umræddum lögum séu vægar og það verði að túlka ákvæði laganna sjúklingum í vil.

V telur að ekki sé sýnt að ákvæði 2. gr. laga um sjúklingatryggingu sé uppfyllt þannig að stofnast hafi greiðsluskylda úr sjúklingatryggingu X. Hvað varðar skilyrði 4. tl. 2. gr. vísar V til þess að fylgikvilli, sá sem M lýsir og óþægindi og lýti sem lýst sé í læknisfræðilegum gögnum eftir aðgerð hjá X, séu ekki alvarleg í skilningi umrædds tölulíðar. Hvað lýtið varðar sérstaklega bendir V á að fyrirferðin sem M lét fjarlægja hafi einnig verið einhvers konar lýti auk þess sem ekki sé fyllilega sannað að hreyfiskerðing sé varanleg. Að auki verði að líta svo á að það sé fyrst og fremst vegna þess að bein hafi verið stærra en hægt hafi verið að sjá fyrir aðgerðina og það séu ekki aðstæður sem X geti borið skaðabótaábyrgð á þó lítið sé til reglna laga um sjúklingatryggingu.

Álit.

Samkvæmt 4. tl. 2. gr. laga um sjúklingatryggingu skal greiða bætur vegna tjóns sem að öllum líkindum hlýst af meðferð eða rannsókn og tjónið er af sýkingu eða öðrum fylgikvilla sem ekki sé sanngjarnt að sjúklingar þoli bóotalaust. Annars vegar skal líta til þess hve tjónið er mikið og hins vegar til sjúkdóms og heilsufars sjúklings að öðru leyti. Þá skal taka mið af því hvort algengt sé að tjón verði af meðferð eins og þeirri sem sjúklingur gekkst undir og hvort eða að hve miklu leyti gera mátti ráð fyrir að hætta væri á slíku tjóni. Þegar umrædd skilyrði laga um sjúklingatryggingu eru metin verður einnig að líta til þess sem fram kemur í greinargerð með frumvarpi til laga um sjúklingatryggingu um að slakað sé á almennum sönnunarkröfum skaðabótaréttarins og hvaða skilyrði þurfi þá að vera fyrir hendi.

Í umræddum lögskýringargögnum kemur einnig fram að ef fylgikvilli í skilningi 4. tl. 2. gr. laganna sé algengur sé rétt að sjúklingur þoli hann bóotalaust, en ef hann er sjaldgæfur séu skilyrði 4. tl. 2. gr. uppfyllt. Ekki liggur fyrir, t.d. í dómaframkvæmd eða annarri framkvæmd, hvaða hlutfallstölu er miðað við eða annars sem nákvæmlega er miðað við í þessu sambandi. Hvað sem því líður þá verður að ætla að þegar bein er fjarlægð úr handarbaki sjúklings sé ekki hægt að tryggja að virkni handar eða útlit verði með nákvæmlega sama hætti og áður. Ekki er varhugavert að ætla að óþægindi sem þau sem M hefur átt við að stríða séu algeng í skilningi 4. tl. 2. gr. laga um sjúklingatryggingu á meðan ekki liggja fyrir gögn um annað. Einnig kemur fram í lögskýringargögnum að fylgikvilli þurfi að vera alvarlegur til að skilyrði 4. tl. séu uppfyllt. Ekki liggja heldur fyrir nægilega skýrar upplýsingar um alvarleika afleiðinga aðgerðar þeirrar sem M gekkst undir. M á því ekki rétt á bótum úr sjúklingatryggingu S hjá V.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr sjúklingatryggingu X hjá V.

Reykjavík, 9. desember 2015.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.